

தவேர்கள் என்றும், பல தயெவங்கள் என்றும், அவற்றின் அவதாரமன்றும், உருவமன்றும், அதற்காக மதமன்றும், சமயமன்றும், மதாச்சாரியர்கள் என்றும், சமயாச்சாரியர்கள் என்றும் கட்டியழிபவர்கள் ஒன்று பகூத்தறிவில் லாதவர் களாக இருக்க வணேட்டும்; அல்லது வயிற்றுப் பிழைப்புக்குப் புறப்பட்ட புரட்டர்களாயிருக்க வணேட்டும் என்பதை அபிப்பிராயமாகக் கொண்டு, வகெு கால மூதலே பல தடவகையில் பல பரெயர்கள் வளெிப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள்.

அதுபோலவே சிவன் என்றோ, விஷ்ணு என்றோ, பிரம்மா என்றோ, அல்லது ஒரு ஆசாமி என்றோ, அல்லது ஒரு உருவமன்றோ கொள்ளுவதும் உண்மை ஞானமற்றவர்களின் கொள்கை என்றும் பலர் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். இததை தான் சூயமரியாதைக் காரர்கள் எடுத்துக்காட்டி வருகிறார்கள். ஆதலால் உலகத்தோற்றமும், அதில் நடபெறும் உற்பத்தி, வாழ்விப்பு, அழிவிப்பு என்பவையான மஃவகதை தன்மைகளையும், மறேபடி சாமிகளோ, ஆசாமிகளோ ஓவ்வொரு தன்மையை ஓவ்வொரு ஆசாமி நடத்துகிறான் என்றோ, அல்லது ஓவ்வொரு தன்மைக்கு ஓவ்வொரு ஆசாமி பொறுப்பாளியாய் இருக்கின்றான் என்றோ நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் விசார ஞானமற்றவர்கள் என்றே சொல்லுவோம்.

மற்றபடி மலேகண்ட ஓவ்வொரு தன்மகைக்கும் மலேகண்ட ஓவ்வொரு பெயர் வகைகப்பட்டிருக்கின்றது என்றும், அது ஒரு உருவமல்ல, ஒரு உருப்பட்டி அல்ல என்றும், உற்பத்தி, வாழ்வு, அழிவு என்னும் தன்மையையும், அத்தன்மகைக்கு ஆதாரமான தோற்றங்கள்தான் கடவுள் என்றோ, தயைவம் என்றோ, சாமி என்றோ, ஆண்டவன் என்றோ கருதுகிறோம் என்பதாகவும், தானாகத் தோன்றிற்று, தானாக வாழ்ந்தது, தானாக அழிகின்றது என்கின்ற யாவும் இயற்கைதான் என்றும் அவ்வியற்கைக்குத்தான் கடவுள், ஆண்டவன், சாமி, தயைவம் என்று சொல்லுகின்றோம் என்பதாகவும், மற்றும் இவ்வியற்கைத் தோற்றங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு காரணமோ அல்லது ஒரு சக்தியோ இருக்கவண்டமே என்றும், அந்தக் காரணத்திற்கோ, சக்திகளோதான் கடவுள், சாமி, ஆண்டவன், தயைவம் என்கின்ற பெயர்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு மாத் திரம் இருப்பவர்களிடத்தில் நமக்கு இப்போது பெரியதொரு தகராறு இல்லை.

ஆனால் அந்தக் கடவுள் என்பவகைகளுக்கு கண்ட, மடிக், வாய், கை, கால், தலை, பெயர், ஆண்டவன் தன்மை, பெண்ணாதி, புருஷன், வளைபாட்டி, தாசி, குழந்தைகூட்டி, தாய், தகப்பன் முதலியவகைகளைக் கற்பித்து, அவகைகளிடத்தில் பக்திசெய்யவண்டமும் என்றும், அவற்றிற்குக் கோவில் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்து தினம் பலவளைபாலாபிஷேகம், படபைபு, பிஜை முதலியன செய்வண்டமும் என்றும், அச்சாமிகளுக்குக் கல்யாணம் முதலியவை செய்து வதோடு அந்தக் கடவுள் அப்பிச்செய்தார், இந்தக் கடவுள் இப்பிச்செய்தார் என்பதான திருவிளையாடல்கள் முதலியவை செய்து காட்ட வரூஷா வரூஷம் உற்சவம் செய்வண்டமும் என்றும், அக்கடவுள்களின் பெருமையைப் பற்றியும் திருவிளையாடல்களைப் பற்றியும் பாடவண்டமும் என்றும், அப்பாடல்களை வதேமாக திருமுறையாக பிரபந்தமாக அப்பிப்பட்ட கடவுள்கள் உண்டு என்பதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளவண்டமும் என்றும், அப்பாடல்களைப் பாடினவர்களை சமயாச்சாரியர்களாக ஆழ்வார்களாக, சமயகூர்வர்களாக, நாயன்மார்களாக அற்புதங்கள் பல செய்த அவதாரங்களாகக் கொள்ளவண்டமும் என்றும், இதுபோன்ற இன்னும் பல செய்தால் அக்கடவுள்கள் நமது இச்சகைகளை நிறைவேற்றுவார்கள் என்றும், மற்றும் நாம் செய்த - செய்கின்ற - செய்யப்படுகின்ற எவ்வித அக்கிரமங்களையும், அயோக்கியத்தனங்களையும், கொடுமைகளையும் மன்னிப்பார் என்றும் சொல்லப்படுபவகைகளான மட்டநம்பிக்கையும் வயிற்றுப் பிழைப்பும், சூயநலப்பிரசாரமும் ஒழியவண்டமென்பதுதான் நமது கவலை. ஏன்னெனில், இந்நாட்டில் பார்ப்பன ஆதிக் கத்திற்கும், மக்களை மக்கள் ஏமாற்றிக் கொடுமைப்படுத்துவதற்கும், மற்ற நாட்டார்கள் போல நம் நாட்டு மக்களுக்குப் பகூத்தறிவு விசாலப்படாமல் மற்ற நாட்டார்களைப் போல விஞ்ஞான (சயன்ஸ்) சாஸ்திரத்திலே முன்னேற்றமடையாமல் இருப்பதற்கும், அந்நிய ஆட்சிக் கொடுமையிலிருந்து தப்பமுடியாமல் வதைப்பளுவைச் சும்மக் கமுதுகைக் குனிந்து கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்கும் இம்மட்டநம்பிக்கைகளும், சில சூயநலமிகளின் வயிற்றுச் சோற்றுப் பிரசாரமும், இவகைகளினால் ஏற்பட்ட கண்டமட்டி வழக்கங்களும், செலவுகளும்தான் காரணங்கள் என்பதாக நாம் முடிவு செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

நாமும் நமது நாடும் அடிமைப்பட்டதுக் கிடப்பதற்கும், ஒருவரையொருவர் உயர்வு

நிறுக்க, அன்பையோ, அருளையோ, ஒழுகுதலையோ, உபசாரத்தையோ மாறுபெயரால் கடவுள் என்று கப்பிடுகின்றனே அதனால் உனக்கு என்ன தடை? என்று யாராவது சொல்ல வருவார்களானால், அதையும் (அதாவது அக்குணங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட கடவுள் என்பதையும்) பின்பற்றும்படியான குணங்களாகவோ, கடவுள்களாகவோதான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றமே ஒழியக் குணங்களைப் பின்பற்றாமல் வெறும் வணங்கும்படியான கடவுளாக இருக்க நியாயம் இல்லை என்றே சொல்லுவோம்.

மதம்

இதுபோலவதோன் மதம் என்பதும், சமயம் என்பதும், சமயநெறி என்பதும் மற்ற ஜீவன்களிடத்தில் மனிதன் நடந்து கொள்ளவேண்டிய நடையைபற்றிய கொள்கைகளைக் கொண்டது என்பவர்களிடத்தில் நமக்குத் தகராறு இல்லை! அன்பே சிவம் என்பதான சிவனிடத்தில் நமக்குச் சண்டையில்லை! அன்பு என்னும் குணம்தான் சிவம்; அந்த அன்பைக் கொண்டு ஜீவன்களிடத்தில் அன்பு சலுத்துவதுதான் சவைம் என்பதானால் நாமும் சவைன் என்று சொல்லிக் கொள்ளவே ஆசைப்படுகின்றோம். அதுபோலவே ஜீவன்களிடத்தில் இரக்கம் காட்டுவது, ஜீவன்களுக்கு உதவி செய்வது ஆகிய குணங்கள் தான் விஷ்ணு, அக்குணங்களைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுவதுதான் வணைவம் என்பதான விஷ்ணுவிடத்திலும் வணைவனிடத்திலும் நமக்குத் தகராறில்லை என்று சொல்லுவதோடு நாமும் நம்மனை ஒரு வணைவன் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் என்றே ஆசைப்படுகின்றோம். நமக்கும் மற்றும் உள்ள மக்களுக்கும் அச்சவைத் தன்மையும் வணைவத் தன்மையும் ஏற்பட வேண்டும் என்றும் வேண்டுகின்றோம்.

அப்படிக்கில்லாமல், இன்னமாதிரி உருவம் கொண்ட அல்லது குணம் கொண்டதுதான் கடவுள் என்றும், அதை வணங்குகின்றவன் தான் சவைன்னென்றும், அப்படி வணங்குகிறவன் இன்னமாதிரியான உடைபாவனை கொண்டவனாகவும் இன்னமாதிரி குறி இடுகிறவனாகவும் இருப்பதுதான் சவைம் என்றும், இன்னபேரூள் இன்ன காரியம் செய்த கடவுள்களைப் பற்றிப் பாபின், எழுதின ஆசாமிகளையும் புஸ்தகத்தையும் வணங்குவதும் மரியாதை செய்வதும் தான் சவைம் என்றும், மற்றபடி வேறு இன்ன உருவமோ, பேரோ உள்ள கடவுள் என்பதை வணங்குகிறவர்களையும் வேறு குறி இடுகின்றவர்களையும் யாதொரு குறியும் இடாதவர் களையும் சவைரல்லாதவர் என்று சொல்வதுமான கொள்கை காரரிடமே நமக்குப் பெரிதும் தகராறு இருக்கின்றது என்று சொல்வதுடன் அக்கொள்கைகளையும், அச்சமயங்களையும், அக்கடவுள்களையும் பாமர மக்களிடம் பரவிடக் கட்டாது என்றும் சொல்லுகின்றோம்.

அன்றியும், பல சமயப் புரட்டர்கள் இம்மாதிரி விவகாரம் வரும்போது நான் கடவுள் என்பதாக ஒரு தனி வஸ்துவோ, ஒரு குணமோ இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை என்றும், மலதைதான் கடவுள், ஆறுதான் கடவுள், சமுத்திரம் தான் கடவுள், மரம் சபிதான்

கடவுள், புவந் பம்தான் கடவுள், அதன் மணம்தான் கடவுள், அழகுதான் கடவுள், பண்தான் கடவுள், அதன் இன பம்தான் கடவுள், இயற்கைதான் கடவுள், அத்தோற்றம்தான் கடவுள், என்பதாக தமக்கே புரியாமல் உளறுவதும், மறுபடியும் சிவன்தான் முழுமுதற் கடவுள், மற்றபடி விஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் அவரது பரிகார தவேதகைள், சவை சமயம்தான் உண்மசை சமயம் அதுதான் முக்தி அளிக் கவல்லது என்பதும் அல்லது விஷ்ணுதான் முழுமுதற் கடவுள் என்பதும், அதுதான் பரத துவம் கொண்டு து. மற்றவை விஷ்ணுவின் பரிவார தவேதகைள் என்பதும், வைஷ்ணவ சமயம்தான் உண்மசை சமயம் அதில்தான் பரத திற கு மாரக் கம் உண்டு என்பதும் அச்சிவனயையோ, விஷ்ணுவையையோ முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு அக்கடவுள்களையும, அச்சமயங்களையும பாபினவர்கள்தான் கடவுள் நறியையும நிலமையையும உணர்த்திய பறியார்கள் - சமயாச சாரியார்கள் என்பதுமாக மக்கள் முன் உளறிக் கொட்டி அவர்களது மனதை குழப்பச் சறேறில் அழுத்துகின்றவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்களது புரட்டையும பித்தலாட்டங்களையும வறியாக் கி மக்களைக் குழப்பச் சறேறிலிருந்து விடுவிக் க வணே டுமனென்றுதான் சொல்லுகின்றோம்.

உலகத்தில் கடவுள் என்பது இன்னது என்பதாக மனதில் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாமலே கடவுளைப் பறிய தரக் கங்களும் தகராறுகளும் தினமும் நடபறென்று வருகின்றன. இது இன்று நறென்று ஏற்பட்ட விவகாரம் அல்ல என்றுங்கப்டச் சொல்லுவோம்.

எனவே, மக்களின் பாரம்பரியமானதும் எங்கும் பரவியிருக்கும் படியானதுமான மடமகைக் கு இதவைிட வறெு உதாரணம் கிடயைதது என்பது நமது அபிப்பிராயம். ஏன்னில, இந்த விவகாரம் பாமர மக்களிடயையில் மாத திரம் நடபறென்று வருகின்றது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இது பறெும் பாலும் படித்தவன், ஆராய்ச்சிக் காரன், பண்பிதன், பக்திமான் என்கின்ற கப்ட்டத்தாரிடயைதோன் பறெிதும் (இவ்வறியாமலை) இடம்பறென்று உரம் பறெற்றிருக்கின்றது. இவகைள் ஒழியச் செய்யும் காரியத்தனை நாஸ்திகமனென்றும், பாபச் செயல் என்றும யார் சொன்னாலும் சயமரியாதகை் காரர்கள் பயப்படக் கப்டாது.

(தந்தை பறியார் அவர்கள்)

17 வருஷத்திற்கு முன் (1928) பசேயது)

'குடிஅரசு' சொற்பொழிவு - 09.06.1945